

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 298

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 3. November

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1933

Spillet efter Døden.

Af Franz Oberhauser.
Paa Dansk ved Frank Ravnkilde.

—0—

I tre Dage havde der siddet en ny Mand ved Kasinoets Spillebord; nøjagtig paa samme Minut satte han sig paa sin Plads.

Man havde snart erfaret hans Navn; hele hans Opførsel foranledigede Folk til at antage ham for en Lord. Det er Lord Devin, hed det, naar man saa ham gaa ind i Kasinoet; det var den eneste Vej, han tilbagelagde fra sit Hotel, alt andet, Menneſker, Fornøjelser, Bøen, Havet, syntes at være ham ligegyldigt. Snart forlød Rygtet, at Lord Devin kom fra England, at han var i økonomiske Vanstigeligheder, og at han nu med den sidste Rest af sine Penge vilde forsøge at redde sin videre Tilværelse ved Rouletten.

Andre igen paastod, at Lord Devin hele sit Liv havde faret paa Indien, og at han der havde de eventyrligste Jagter paa vilde Dyr i de mørkeste Jungler bag sig, og at han besad en af Verdens kostbareste Samlinger af Edelstene.

Det hemmelighedsfulde Slør, der omgav ham, voksede saa at sige ud af Luften, paa samme Maade som Taagestriber, der omgiver den ensomme Klippetop.

Lord Devins absolutte Tausked var Skyld deri. Ingen havde under hans Ophold i Skeret af den festligt oplyste Sal hørt blot et eneste Ord af ham. Naar han hilste eller takkede, bøjede han let og flygtigt Hovedet; hele Tiden var hans Blik rettet stift mod Spillebordet, som om det var klæbet fast dertil.

Hans Hænder var mærkeligt hvide, næsten gennemgigtige, hans Fingre smalle, og selvom deres Bevægelser ogsaa bar Præg af Stødeløshed, tiltvang de sig dog den Følelse at deres Greb var haardt og uløseligt.

Ogsaa hans Ansigt, saa klart og skarpt det var tegnet, syntes af samme Ubevægelighed, stenhærdt; det bar ingen Mærker efter de mange eventyrlige Oplevelser, man tillagde ham.

Den Rø, der omgav Lord Devin, var saa stor, at ingen vovede at tiltale ham eller rette et Spørgsmaal til ham. Selv de Blikke, der tilkastedes ham fra de fornemme Damer eller fra de mere lekende Kvinder, gled af paa det Ansigt.

Nogle sagde, at Lord Devins Eidskab var saa stor, at den lignede en djævelsk Fordømmelse. Og alligevel paavirkede hans Rø Spillerne rundt om ham. Hans Spillemaade var enkel og stadig rettet paa samme Numer. Intet rørte sig paa ham. Som hugget i Marmor sad han der, det var knapt nok, at hans hvide Fingre bevægede sig en Smule.

Allerede Førstedagen efter hans Ankomst havde der dannet sig en Gruppe Spillere bag ham, der satte paa hans Numer. Man havde blind Tillid til denne Spiller.

Croupieren saa ofte over imod Lord

Devin, som havde han en Anelse om, en vag, ubestemt Følelse, at derovre sad en Fjende, der frem for alt var farlig ved sin uhyggelige Rø. Et saa roligt, mesterligt Spil var endnu ikke forekommet i hans mangeaarige Virksomhed. Man interesserede sig for den tause Gæst, man betragtede ham, men der skete intet, der kunde give Grund til ond Formodning.

Lystet flimrede i Salens store Lysekroner. Væggene funkede, og i de høje Spejle genspejledes forvirrende smukke Billeder af Silke, Glans og Lufkus. Livet rullede som sædvanligt videre som den lille Kugle i Rouletten.

Mange mente at kunne spore, at Spillerne ved Lord Devins Bord, siden denne Gæst var kommet i Salen, var blevet mere tilbageholdende i deres Følelsers Udbrød, ligesom behæftet af en en Dæmper.

Korrektheden og den Kulde, med hvilken han spillede, kunde ikke give nogen Anledning til at advare ham. De Summer, han satte, var smaa. Men hver især anede, at det store Djeblik maatte komme.

Naar nogen nævuede, at der sad en Ligger ved Spillebordet, der havde forstaaet at udbrøde de ufandtligste Eventyr om en ikke eksisterende Rigdom, smilte man deraf.

Som om Devin havde sluttet et Forbund med Skæbnen passende til begge Dele, fortsatte han sit Spil med smaa Summer. Der hændte ham intet, ingen Sejr, intet Tab. Bag ham vandt Medspillerne store Gevinster. En blandt dem, der altid gjorde, hvad andre gør, tabte en Kæmpeformue. Forstyrret vandlede Manden ud af Salen. Dette Mellemspil gav Næring til det Rygte, at Lord Devin spillede ved det store Bord for at sælde en Fjende, for at øve Gengældelse. Det syntes at være saadan. Devins Tilhængere blev stadig flere og flere. Maaste var hin Ubetændte imellem dem, som han ved sit pinligt nøjagtigt overholdte System vilde bringe til Fald uden saa meget som at løfte Haanden til sin Modstanders Tilintetgørelse. Selvom han stadig holdt Blikket sænket, vilde han følge det, naar denne Fjende stod bagved ham. Man vidste ikke, hvem der først havde talt om dette, men Historien var troværdig og lagde noget uhyggeligt om Devin.

Devin holdt snart alle Spillerne i sin Haand. Man satte paa hans Numer, der gav nøjagtig ligesaa megen Gevinst og ligesaa meget Tab som alle øvrige. Ikke en Smule bedre.

Og saa nogle Dage senere kom en stor Nat.

„Menneſket har intet Hjerte“, sagde en Tilskuer. Maaste havde Devin hørt det; han fortsatte med at sætte paa sit Numer, han satte paa sort. Det saa ud, som om han hin Nat var grebet af en hemmelighedsfuld Ophidselse, thi de hvide Fingre rystede ofte.

I hin Nat, det var allerede temmelig sent, kom en ung Dame ind i Spillestuen; hun bar en sort Selskabskjole og sorte Handsker. Midt i Salen blev hun staaende, da hun bemærkede Devin. En let Sitren gik gennem hendes Le-

geme; hun vakkede i Beslutningen om at blive eller at gaa, blev usikker, tøvende; hendes Blikke strejfedes Lord Devin, gled af, vendte tilbage igen ligesom en langsomt kredsende Dn.

Ingen havde bemærket Damen. Men Devin begyndte pludselig fra dette Djeblik at fordoble sine Indsatser. En let, men hurtig Spænding greb Spillerne. Som efter en uholdbar Kommando begyndte man at gøre ham Følgestab. Croupieren tog Indsætterne, første Gang, anden Gang, tredje Gang.

Devin greb efter sin Mappe; den var lille, af rødt fint Læder og havde kun et Rum. Alle saa det. Lord Devin sit Sedlerne vekslet. Derpaa satte han igen paa sit Nummer. Kuglen rullede, han tabte; han tabte atter tre Gange; Medspillerne gav op. Men alligevel hang de fast som Jern til en Magnet. Ingen hørte Summen af Stemmerne eller Bankørens Ord.

Da, den syvende Gang, gav Nummeret for første Gang Gevinst. Tre Gange gav det Gevinst. Devin lod de vundne Summer staa. Bankøren spurgte tydeligt og høit, om Devin lod alt staa. Devin nikkede let. Gruppen bag ham blev større, samlede sig som en Bjørn om en Tallerten med Sukker.

Hver især følte, at nu kom det store Djeblik. Ingen af Spillerne saa den unge forklædte Dame, der nu stod lige bag ved Devin.

Nu maatte det komme. Kuglen rullede. Devins Nummer vandt. Atter spurgte Bankøren Devin. Atter nikkede Devin let, næsten en Smule trætt. Højere blev Staben af de vundne Summer. Stadig videre rullede Kuglen, stadig sejrede Devin. Ingen spurgte mere, ingen spillede mere.

Ophidselsen rislede gennem Spillerne, som naar koldt Vand løber ned ad Nyggen.

Lord Devins Dne var halvt sænket. Hans Hænder hvilede, hvide og elsenbensagtige, paa Bordet. Intet rørte sig paa ham. Selv Blikket i hans graa Dne forblev roligt.

Stadig kom nye Gæster til. Og blev staaende uden et Ord. Kun en Gang udbrød en: „Det er Lord Devin! Egentlig skulde han hedde Devil, den Djævel!“ Derpaa herskede atter Tausked. Og stadig steg Ophidselsen.

Ingen saa paa Devin. Kun Summen saa man volke.

Devin sad der og rørte sig ikke. Han lod Skæbnen spille videre. Han tog ikke Indsætterne bort. Han lod dem ligge.

Da, endelig, kom det, som et Lyn maatte komme fra en fort Uvejrsfky, med bragende Torden efter sig.

Banken var sprængt. Foran Devin taarnede Millionerne sig. Salen bølgede som i Zeber. Forplantede sig til de andre Sale og Værelser, og Mængden kom strømmende.

Man ventede paa den Gustus, som Devin nu vilde gøre. Men Devin rørte sig ikke. Han sad der med samme urokkelige Ubevægelighed, som han havde siddet hver Dag her. En Smule, ganske lidt var Fingrene bøjede, som de tøvede med at gribe den kæmpemæssige

Pengestabel. Hans Ansigt var blegt, hans sammenpressede Læber havde aabnet sig til en ubetydelig Spalte.

I dette Djeblik bøjede den forklædte Dame sig nedover Devin.

„Devin!“ hviskede hun saa sagte, at ingen kunde høre det. „Devin, det er mig. Jeg beder Dig, kom til Fornuft. Det er alt sammen Løgn, hvad man fortæller om mig. Devin . . .“

Men Devin svarede ikke. Den forklædte Dame lagde den smalle Haand paa hans Skulder. Croupieren var kommet til. Devin bøjede sig en Smule forover. Den venstre Haand, som laa paa Bordet, faldt pludselig slapt ned.

Den forklædte Dame vilde strige; hendes Læber aabnede sig, men ikke en Lyd kom over hendes Mund.

„Han er død“, sagde Croupieren i jamme Djeblik.

En Løge kom til; han løstede Spillerens Hoved. Dnene var halvt aabnede. Blikket manglede. De var brustne. Livet var udslukket. Kun Skeret af et sønderrevet Smil hang om de tynde Læber.

Devin sad alene ved det store Bord. Alle var veget tilbage. Selv den forklædte unge Dame blev trængt tilbage. — En Død havde sprængt Banken.

„ . . . Madame Pompier“, sagde den næste Formiddag Sagsføreren, som den forklædte Dame havde engageret for at bringe Orden i sin døde Egtfælle, Devins, Anliggender, „jeg gratulerer Dem, for saa vidt man kan gratulere under disse Omstændigheder. Det var ikke let at bevæge Kasinoets Bankdirektion til Udbetaling af Summer.“

Madame Pompier sad tavst overfor ham, maaste hørte hun efter, maaste overhørte hun alt.

„De Herrer var af den Ansættelse, at en død ikke kan sprænge Banken, da han ikke har sine Sansers fulde Kraft, og derfor hverken kan dirigere Indsats og Nummer eller Gevinst og Tab. Yderligere sagde man, at ingen var i Stand til at bestemme, naar Devin havde ophørt med at spille, og hvor stor hans Gevinst var i dette Djeblik. Men det lykkedes mig, Madame Pompier, det lykkedes mig at overbevise dem. Thi . . . vilde de maaste ikke have indkasseret et lignende Tab paa nogle Millioner, maaste endog hos Dem.“

Madame Pompier tav stadig.

„Hvorledes? Havde De betalt dette Tab? Madame?“

Den unge Dame svarede ikke.

„Det drejer sig om Millioner! Madame! Jeg haaber at De er tilfreds med mig.“

Millioner svirrede det gennem hendes Tanker. Millioner. Hun ejede næsten intet. Thi Devin vilde hævne sig paa hende og havde bortspillet alt, allerede tidligere, og nu Resten.

„Af den Grund gratulerer jeg Dem, Madame.“ sagde Advokaten paany og rettede nervøst paa sit lille Overstæg. „De har vundet!“ Derpaa lagde han de mange Penge foran hende paa Bordet. Hun saa paa dem; en Sitren gik gennem hende. Der stod Laarer i hendes Dne.

„Bundet?“ hviskede hun endeligt. „Bundet? Paa Grund af de mange Penge? Nej . . . aldrig.“

Hendes fine Hænder greb om Stolens Armlæn, som søgte hun et Stattepunkt.

„Jeg har tabt“, fortsatte hun derefter langsomt. „Jeg har tabt, min Herre“. Og efter en lang Pause tilføjede hun: „Thi jeg elsker ham. Jeg elsker Devin“.

I England er det for Øjeblikket højeste Mode for unge Piger at blive Sygeplejersker. Alle Hospitaler er overbeholdede med Ansøgninger om Adgang til Uddannelse.

TOBAKKENS MAGT.

I London er det nylig sket, at en ung Hustru rømte fra sit Hjem, fordi Egtmanden havde forbudt hende at ryge Tobak. Politiet fandt hende et Par Dage senere. Hun havde intet faaet at spise, siden hun forsvandt. Derimod havde hun ustandselig røget, idet hun havde bedt alle, hun mødte, om Cigaretter. Nætterne havde hun tilbragt i en Park. De engelske Blade, som bringer den mærkelige Meddelelse, tilføjer, at den unge Fru er baade smuk og dybt forelsket i sin Mand. Men Tobak kan hun ikke give Afkald paa.

I DEMOKRATIETS TIDSALDER.

Ærkehertuginde Fanny, Prinsesse af Hohenlohe-Schillingsfürst, har forfærdet sin fornemme Familie ved forleden at aabne en Modesalon i München. Hertuginde har som Mannequiner engageret en Række Adelsdamer. Modesalonen er, takket være Sensationen og Forargelsen, blevet en stor Succes.

EN KVINDELIG ROVERBANDE

har længe huseret i Wien, men er endelig blevet uskadeliggjort af Politiet. Bånden bestod af unge Damer paa 22—24 Aar, der for omkring paa Motorcykler og udførte de dumdrigste Kup.

GADER AF GLAS.

En engelsk Glastechniker ved Navn George Ricketts paastaar, at Fremtidens Gader vil blive belagt med Glas. Han siger, at gamle Flasker, Skaar etc. bør omsmeltes til dette Brug, og at Glasbelægningen vil vise sig at være ligesaa holdbar som Stenbro, billigere end Asfalt, lettere at renholde og lettere at anbringe.

MASKER PAA VÆGGENE

skal være den mest moderne Dekoration i Funkishuse. I London, hvor Moden er indført, holder man paa, at Maskerne skal være Gengivelser af kendte Ansigter, og i første Omgang er det Filmens »Stjerner«, som holder for.

NEGLENE SKAL VÆRE BLAA

meddeles det fra Paris. Den blodrøde Farve er ved at gaa af Mode. At man ved det!

Stranding.

—0—

Fisker Nielsens Kone løftede Klinken af Døren og kiggede ud — jo, det var ved at mørkne, og det trak op til Uvej. Hun vendte sig om og raabte ind i Huset:

— Niels, kan du ikke springe over til Oline og spørge, om hun har været ved Stranden?

— Er Far ikke kommet endnu? det var Niels, der var paa Vej ned ad Trappen.

— Nej, han er ej, og Klokkeren gaar til syv, løb nu!

Niels stak de bare Ben i Træskoene og benede af, Karen Nielsen saa efter ham med et bevidst stolt Blik, han var kun fem Aar, med gule Krøller og grønne Saltvandsstænk i Øjnene.

Karen pustede langt ud — og gik ind.

Hun var ikke ængstelig for sin Mand, de havde været gift i snart 10 Aar, og han var paa Søen næsten hver Dag; men hun vilde ikke sætte Kartoflerne over, før Baaden var at se. Saa passede det med, at de var møre, naar Manden kom hjem, for det tog Tid at faa Baaden op og Fangsten delt. Ja, for de var jo to om Baaden endnu, hendes Mand og saa ham Jon.

Jon sad saa smaalt i det, nu han var gift. Tidligere var han den kønneste Karl paa hele Eggen, med sort Haar, og glade, brune Øjne. Men saa gik det galt med Købmandens Oline, og de blev gift 3 Uger før det første Barn kom til Verden, og der var kommet en hvert Aar siden i de sidste seks Aar. Hvert Aar og hvert Barn gjorde Furen om Jons Mund dybere, men Blikket blev fastere og stærkere. De unge Piger saa ikke efter ham mere, men de ældre Folk synes, at Jon „møj skjøner“ nu.

Karen Nielsen tog Flæsk ned fra Krogen under Loftet og skar ti Skiver. For en Gangs Skyld lod hun Tørfisken være, og lavede til, til Flæsk og Løgsauce, det smagte godt efter en haard Sotur, vidste hun.

— Nej, Oline har ikke været der, og hun har ikke Tid! det var Niels, der stakaandet kom igen og stod og bankede Træskoene af paa Dørtrinet.

Karen lagde med nænsom Haand Flæskestykkerne Side om Side paa Stegepanden og skubbende den bag paa Komfuret.

— Jeg faar saa gaa selv da, Niels, men du skal gaa i Seng nu, du kan begynde at tage Tøjet af, mens jeg gaar derned, og hun tog Uldsjalet om sig og gik.

Det blæste stærkt, og Vandet sydede og summede i Stranden, da hun kom op gennem Klitterne til Signalmasten. Hun saa ud over Havet. Solen havde ikke været meget fremme den Dag og var nu sunket ned i en Sæk der langt borte. Heroppefra saa man ude over de hvide Skumstriber første og anden Revle som en lys Kant i alt det grønne og sorte.

Og derude ved den anden lyse Stribe, der tumlede Baaden af Sted ind mod Land, nu var den fremme, nu var den oppe og nu nede. Men Kursen holdt den.

— Naa, det kan da vare noget endnu, tænkte Karen ved sig selv og vilde til at vende sig, men dal — Hvad var det! — Jamen begyndte Baaden ikke at gaa mod Syd? Og der! vendte den ikke Siden til? Aa. Karen kastede sig paa Knæ og gravede Hænderne i Sandet og greb om Marehalmen, saa Hænderne blødte. Hun mærkede det ikke, anede ikke, hvad hun gjorde, saa blot den lille Baad,

der drev og drev. Den var nærmere nu, og nu, nej, der svandt den, der kom den ligesom højt op, og i samme Sekund hvirvlede den omkring med Bunden i Vejret. Et Menneske kom op over Vandet og forsøgte at kravle op paa Baaden, men en ny Bølge slugte ham, og med Armene mod Himlen sank han og var borte. —

Karens Øjne saa og saa ikke, hvad var det? Hendes Mand druknet, og Jon? Nej, det var ikke rigtigt, hun havde ikke set det. Jo, det ramte hende som Lynet, han var død. „Død“, mumlede hun og rejste sig, og vaklede ned ad Stranden og løb af Sted til Redningsstationen? Til Fiskerne? Hun vidste dog det ikke hjalp, men alligevel! Hun kom til det nærmeste Fiskerhus og rev Døren op:

— De drukner! De drukner! skreg hun, og gamle Mads, der dog slet ikke kunde gaa ud med Baaden, saa fortabt paa hende og forvildet løb hun videre ned i den lille By og raabte, til de kom ud og hørte, hvad der var sket, saa fo'r de afsted mod Redningsskuret med den store Baad. En løb til Hotellet for at laane Hestene og en for at hente Strandfogden — og imens sad Karen paa en Sten, midt mellem alle Fiskerkonerne og græd, græd.

En var gaaet for at sige det til Oline; hun gik langsomt, for hun tænkte: hvad skulde der blive af Oline nu? Seks Børn og kun et lille Hus, med sandet Jord med Kartofler og Høsegaarden med de fem Høns og Hanen!

Oline kom netop fra Tørvskuret.

— Er det dig, Marie, sagde hun forbauset, Strandfogdens Kone kom ikke saa tit hos Oline nu.

— Ja, Marie pillede ved Forklædet: Nu bliver du ene, Oline, sagde hun.

— Nej, da, hvordan det? — Jo, Jon og saa Niels, de er vist gaaet ned med Baaden i Dag.

Stemmen var ligesom undskyldende, og hun tog fat i Olines Arm, men slap den straks igen. Oline vaklede ikke; hun skreg heller ikke, men vendte sig og gik ind og lukkede Døren bag sig. Der sank hun om paa Køkkenstolen og brød ud i en Hulken, uvilkaarligt søgte hun at dæmpe Lyden for ikke at vække Børnene, mens hun rokkede frem og tilbage med Hovedet i Hænderne.

Marie stod lidt tvivlraadig; saa vendte hun sig, og langsomt, som hun var kommet, gik hun ned til Stranden.

Her var samtet en Klynge Fiskere, halvvoxne Drengene og Piger med bare Hoveder; de stod i Halvmørket og saa Redningsbaaden komme tilbage — forgæves. — Intet havde der været at se, og den lille Baad var slaadet sønder af Bølgerne.

— — — En Maaned efter drev et Lig i Land 2 Mil syd for Fiskerlejet. Det var ukendeligt, men i det ene Øre sad en gylden Ring, og Dagen efter omtrent samme Sted, gav Havet sit andet Bytte tilbage.

Der var Begravelse samme Dag. Karen og Oline sad hver bag en hvid Kiste. Niels sad ved Siden af og saa forundret paa alle Lyseene paa Alteret, alle Blomsterne og sine fine Søndagssko. — Der lugtede af Fisk og Kostal og Kamfer fra Stadstøjet, og Fiskerkonerne saa helt stramme ud i deres stive Puds. Da Salmen var sunget, blev Kisterne baaret ud og sænket i Gravene nær hinanden.

Der blev lavet Indsamling blandt Badegæsterne og Omegnens Folk, og der kom tre Tusinde ind, Oline fik de to, fordi hun havde de man-

ge Børn, og Karen fik det ene Tusinde.

Og Tiden gik — 2 Aar efter giftede Karen sig igen med en Fisker fra Nordstrand. Men Oline sled og slæbte for at passe sine Børn og holde Sult og Nød fra Døren.

En Dag, da hun var oppe paa Kirkegaarden og se til Graven, traf hun Strandfogdens Kone. De stod sammen og saa paa Gravene; der voksede saa sparsomt med Blomster i den sandede Jord, og en forkroblet Busk hang med sine Blade.

Men pludselig trak Oline Marie et Stykke tilbage, og med Hovedet paa Siden, sagde hun med en vis Stolthed i Stemmen idet hun pegede paa Rækværket om sin Mands Grav.

— Mine Spyd er ligegodt flottere end hende Karens!

Fra Uge til Uge.

—0—

Vinterens Gymnastik.

I disse Dage tager Gymnastikforeningen fat paa Gymnastiken for den kommende Vinter.

Maalet i Aar skal være dobbelt saa mange som i Fjor, Unge og Gamle vi vil alle være enige med den populære Kaptajn Jespersen fra Radioen, som forleden udtalte til „Extrabladet“:

„Nu skal det ikke være 22,000 Mennesker, der staar og glor paa 22, der træner; nej, det skal være 22, der glor paa 22,000, der træner. Væk med det gamle Vrøvl, om at man ikke kan være med til Gymnastik. — Alle kan være med, for hver Mand har sin Gymnastik.

Den daglige Motion skal til, for at faa de giftige Stoffer ud af Kroppen.

Altsaa, Unge og Gamle, vel mødt paa Gymnastiksalen.

Se iøvrigt Annøncen. a.

Allinge Biograf

har begyndt Efteraarssæsonen med en Række pragtfulde Tonefilm, der er saa klare og forstaaelige, at Nordbornholms Beboere har indset, at det ikke mere er nødvendigt at rejse til Rønne, for at se en god Film. Særlig den danske Film, „Med fuld Musik“, „Fy og Bi“ tog Kegler.

Ogsaa den svenske Film oplever Successer, og en af de største er Lystspillet TO GLADE GUTTER FRA STOCKHOLM, der paa Søndag faar Premiére i Biografen.

Det er en lystig Fortælling om to glade Gutter, der bor i det stockholmske Bykvarter „Søder“, hvor der foregaar langt fra kedelige Ting Døgnet rundt

Filmen er fyldt med dejlige Melodier, hvoraf „Jag kommer i kväll under Balkongen“ er umaadelig populær herhjemme.

Det unge, romantiske Par spilles af to lovende Kunstnere, Astrid Carlsson og Bjørn Berglund.

Hvor gammel kan et Menneske blive?

En tysk Biolog paastaar, at de mange Historier om ældgamle Personer altid er blevet stærkt overdrevet. Man hører saa tit Tale om Mennesker, som er blevet 150, 160 og 190 Aar gammel, ja, det fortælles endog, at en Kineser naaede en Alder paa 250 Aar. Alt dette passer imidlertid ikke. Grænsen for et Menneskes Levetid ligger omkring ved 100. En Række Undersøgelser har godtgjort, at dette Tal er det faktiske. Han sammenligner dette med den Al-

der, som f. Eks. Planter kan opnaa. En Cypres kan saaledes blive 5000 Aar gammel, Ceder og Kastanier 2000 Aar. Eg og Bøg kan blive 1000 Aar og Ask og Poppel 700 Aar. Herfra er der et godt Spring ned til Roserne, som kan blive indtil 400 Aar gamle. En Vinrankes Levetid er omtrent det samme som et Menneskes.

Blandt Dyrene kommer Gedden ind som Nummer et med 250 Aar, derefter Elefanten med 200 Aar og Papegøjen med 150 Aar. Heste og Kameler bliver sjældent mere end 45 Aar. Af Fuglene lever Rovfuglene længst. De fleste opnaar omkring 100 Aar. Tigeren og Løven bliver sjældent mere end 25 Aar og Bjørnen 45.

Ægteskab og Livskald.

Alle unge venter, at Livet skal bringe Lykke og Glæde, og tænker sig „Livet langt med lyse Veje“ I den Tid vaagner ogsaa den fagre Drøm om et eget Hjem, bygget paa trofast Kærlighed. Denne bly og skønne Ungdoms Længsel er naturlig for ethvert sundt Menneske.

Men ogsaa denne rige Gave skal vi tage imod fra Gud, og Valget maa være efter alvorlig Bøn og ske, saa vidt man forstaa, efter hans Vilje. Det er altid trygt og godt i Livets mange Prøvelser og Tilskikkelser at vide, at man er der, hvor Gud har bestemt det.

Alligevel maa vi huske paa, at vort Maal, er at tjene, og der er mange, som af Gud er kaldet til at gøre sin Livsgerning udenfor Hjemmet eller til at hjælpe andre i deres Hjem.

Mangen en Søster eller Datter har ofret sin Ungdomskærlighed for at kunne hjælpe en Broder frem i Verden eller for at være til Støtte og Trøst for sine gamle Forældre. Andre har faaet sin Op-gave ved Sygesengen eller paa et Børnehjem eller i en Skolestue og gør sin Tjeneste i Stilhed for Gud.

Hvor gaar der ikke en stille Velsignelse ud fra saadanne Mennesker. Livet og Historien taler sit tydelige Sprog i saa Henseende. Tænk paa en Mathilda Wrede, Elisabeth Fry eller andre, som ikke huskes af Menneskene, men kendes af Gud. Der er ogsaa en særlig Forjættelse i Skriften, som er lovet saadanne Tjenerinder. De er lovet et Navn, som er helligere end Sønnen og Døtre. Her er Op-gaver nok og den rigeste Anledning til at tjene Herren i Hjem, Menighed og Samfund. Men hvor Livet bliver tungt og trist, dersom man ikke overlader sig selv og sin Fremtid til Gud i dette Spørgsmaal saavel som i alle andre!

Der er Arbejdsmark for den, som vil gøre Guds Vilje, overalt.

Hvor trænger der ikke til at bringes Solskin i mangt et ulykkeligt Hjem, og hvor mange for-sømtede Børn vokser ikke op uden at møde Guds Kærlighed gennem Mennesker? Tænk paa de unge, som længes efter Forstaaelse, og Du har den rigeste Lejlighed til at komme til Hjælp? Her er et stort Virkefelt for alle, som vil lade sig drive af Guds Aand.

Den, som finder Lykke her i Verden, er den, som prøver at gøre andre Mennesker lykkelige. Du, som ikke har faaet dit eget Hjem, men har faaet din Gerning i andres Hjem eller i en videre Kred, husk paa, at en tro Tjeners Løn venter Dig.

Da jeg Lykken vilde eje, flygted den paa mine Veje; Men da jeg vilde Lykke bringe, kom den til mig paa Englevinge.

K. F. U. K.

Avertér i NORDBORNHOLM.

Svinekortene.

Vi optog i sidste Nr. en Notits efter „Slagertidende“. Efter hvad Politibetjent Mouritsen meddeler os, er denne ikke helt korrekt, idet Politimesteren paa Forespørgsel har udtalt:

„Det staar enhver frit for at købe sig en Gris, hvor han vil, og slagte den til sit eget Forbrug uden Slagteafgift.

Dele deraf maa ogsaa gives bort f. Eks. indenfor Familien, Venner etc., men selvfølgelig ikke forhandles.“

Tysk Undervisning

begyndes den 1. Novbr. 6 Kr. pr. Maaned. (8 Timer).

Indtegning inden 1ste Novbr.

Fru E. Lejeune, Sandvig.

Allinge Skærereri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Forretningskonvoluffer

sælges med Firma fra kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Sygekassevedtægter

og Kontrolbøger billigst i Allinge Bogtrykkeri.

Ny 5-Personers BIL

udlejes.

Lejeune, Sandvig, Tlf. 39.

Køb Deres Frugttræer

og andre Planter i Halleløyst Planteskole, Allinge. Tlf. Sandvig 6.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Svinekort

købes til højeste Pris. Afhentes over hele Øen.

Axel Frederiksen,

Tlf Allinge 25.

Varm Sortpølse

og Leverpølse faas Fredag Middag.

Jul. Hansens Enke. Tlf. 10.

FODTØJ

De nye Efteraarssvarer er hjemkomne.

C. Larsen,
Vestergade, Allinge.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrejfende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandvig og nærmeste Sogne.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør,

Telefon 127.

Udsalg

i Menighedshjemmet Tirsdag den 7. November. Aabnes Kl. 3 ved Sognepræsten.

— Gaver modtages med Tak i Præstegaarden samt Mandag Eftm. paa Menighedshjemmet.

„Sødeskov“

i Olsker er til Salg.

Borgerforeningen

afholder Møde paa Hotel „Allinge“ Tirsdag d. 14. November Kl. 19,30 angaaende Valg til Ligningskommissionen.

Bestyrelsen.

Østersøbadet BORNHOLM

afholder Generalforsamling Fredag den 10. November (Mortensaften) Eftm. Kl. 5,30 paa Hotel „Allinge“ med følgende Dagsorden:

Beretning, Regnskab og Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer samt Eventuelt.

Alle Aktionærer bedes møde. Regnskabet er fremlagt til Eftersyn hos Kassereren Boghd. Sørensen.

Bestyrelsen.

Gode Spisekartofler sælges.

Avlsbr. Chr. Holm, Allinge.

Samtidig efterlyses en stor, graa Kattekillling med lidt hvidt.

Biografen.

Fredag Aften Kl. 8.

Søndag Kl. 4, 7 og 9.

Det svenske Folkelystspil: 2 glade Gutter fra Stockholm

hvor Wahlberg og Person synger:

„Jag kommer i kväll under Balkongen.“

Ekstra:

En Dag i Dalarne.

2 gode Gasovne

billig til Salg,

Afbetaling indrømmes.

M. C. Funch.

All.-Sandv. Sygekasse.

Optagelsesskemaer kan afhentes hos Formanden, P. Holm, og paa Kassererkontoret i Allinge samt hos Snedkerm. Theodor Jørgensen i Sandvig.

Kassererkontoret er fremtidig aabent daglig fra Kl. 2—4 og til lige Lørdag Aften fra Kl. 7—9.

Medlemmerne gøres endv. opmærksom paa, at Kvitteringsbogen (Kontrolbogen) altid skal medbringes ved alle Henvendelser til Sygekassen, Lægen og Apoteket.

Bestyrelsen.

En kraftig Arbejdshest,

10 Kv. 4 Tom, ønskes til Køb eller Bytte.

NB. **Grise** i forskellig Alder er billig til Salg.

Charles Kjøller, Skovfryd. Tlf. Allinge 103y Olsker.

Al Jagt og Færdsel

med Skydevaaben paa min Grund er forbudt.

Emanuel Madsen, Olsker.

Lejlighed.

En 3 Værelses Lejlighed bliver ledig.

Brænde i større og mindre Partier sælges billigt.

Emil Holm, Allinge.

Nye Gummistøvler.

Stort Udvalg — Billige Priser.

C. Larsen, Vesterg.

Gymnastik

og moderne Dans.

Indmeldelse til Kursus for voksne (begynder Fredag den 10de ds. i Allinge og Sandvig) modtages paa Hotel Allinge og Telefon Hasle 27.

NB. Alle, der ønsker at deltage, bedes indmelde sig inden Fredag den 10. ds.

Asta Holm.

exam. Lærerinde i Dans og Plastik.

PERMANENT UDEN STRØM

SKADER IKKE — INGEN KRUS

— FLOTTE ROLIGE BØLGER —

IKKE MATTE OG KEDELIGE,

MEN SMUKKE & GLANSFULDE

HOLDBARHED 6-8 MAANEDER

— PRIS 12 Kr. —

RING OG BESTIL TID VI=KA!

Tlf. 150 ALLINGE

Hjertelig Tak

for venlig Opmærksomhed ved vort Sølvbryllup.

Chr. Stenberg og Hustru. Tein.

Alt fotografisk Arbejde

udføres altid smukt og holdbart.

Se mit store Udvalg i RAMMER og Rammelister.

BILLEDER indrammes.

Fotograf Alfred Kjøller.

Tlf. Allinge 4.

Olsker Sygekasse.

— Efter den nye Vedtægt yder Kassen sine Medlemmer fri Jordemoderhjælp, mod at paagældende Medlem, inden Jordemoderen tilkaldes, hos Sygekassen afhenter en Attest, som skal afgives til Jordemoderen. Ved Afhentning af saadan Attest skal Kvitteringsbogen medbringes.

Husk at, naar Lægehjælp ønskes i Løbet af Dagen, skal Lægen bestilles inden Kl. 10 Form. (Ulykkestilfælde undtagen.) Dette skal overholdes.

Bestyrelsen.

Fine Spisegulerødder

Kartofler, Kaal, Rødbeder sælges til billige Priser.

Dalegaard. Tlf. All. 99x.

Jens Jørgensens Snedkerforretning, Klemensker, fortsættes uforandret. Vi anbefaler derfor vore Kunder fremdeles at søge vor Forretning med godt udført Arbejde til smaa Priser.

Kaffepriserne

nedsatte.

I. B. Larsen.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag Middag.

Dina Sørensens Victualiehandel

Bornholms

Spare- og Laanekasses Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2 4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassevilkaar 3 —

Boxer udlejes.

Prima

Spisekartofler.

Gør Deres Bestilling. 25 kg og derover bringes frit overalt i Kommunen hver Fredag.

E. J. Andersen.

Tlf. Sandvig 3.

ANDESPIL

Allinge-Sandvig Sømandsforening

afholder Andespil Søndag den 5. November Kl. 7,30 paa Christensens Sal. Der bortspilles 10 Ænder, 1 Gaas og en Flæskesteg.

Derefter en Svingom.

Festudvalget.

Til Efteraaret anbefales

et meget stort Udvalg i Damefrakker fra 27,00 Kjoler, uldne 12,75, — Undertøj og Strømper meget billigt. — Kulørte Habitter fra 36,00. — Vinterfrakker fra 33,00. Regnfrakker fra 11,25.

Stort Lager i Sokker og Manchetskjorter meget billigt.

Allinge Messe v. Th. Holm.

Forretningen er aaben Søndag den 5. November fra Kl. 4 Eftm.

Nu begynder Gymnastiken!

For den kommende Vinter er Planen lagt saaledes.

Herrehold Mandag og Torsdag Kl. 7,30—8,30

Damehold Mandag og Torsdag Kl. 8,30—9,30

Seniorhold Tirsdag og Fredag Kl. 7,30—8,30

Motionshold Tirsdag og Fredag Kl. 8,30—9,30

Planen træder i Kraft straks.

Ved Bortlodningen blev Nr. 277 udtrykket.

Prøv vort gode, varme Undertøj

Vi har det baade i de svære Kvaliteter eller — hvis De foretrækker det — i de ekstra gode Kamgarnsvarer. I Bomuld med lodden Vrange har vi flere Dessins samt patentstrikede Underbenklæder, som er meget stærke at slide paa.

Forretningen er aaben Søndag den 5. Nov. fra Kl. 4.

Nordlandets Handelskus.

Porcelænsafdelingen

er godt forsynet med

Spisestel

i Fajance og Porcelain til 6 og 12 Personer, der forefindes helt billige pæne Stel og finere Kvaliteter i moderne engelske Faconer og Mønstre, Porcelainsstel i coul og med Guld meget smukke Ting.

Kaffestel

ligeledes i stort Udvalg fra helt billige til fineste udførte Mønstre og Kvaliteter.

Kopper, Sukkerstel, Kageskaale, Bakker, Askebæger og Cigaretbæger m. m.

Tallerkener

og alle Dele til Spisestel i gangbare Mønstre føres.

Sætskaale, Vandstel, Mælkekander, til mange Priser.

Vin-Liker-Øl- og Chabesoglas i pressede og slebne Mønstre, klare og coulørte i righoldigt Udvalg, ligeledes Glas-skaale og Fade i forskellige Størrelser Krystalskaale og Vaser i smukke Ting. Lager af Porcelain fra den kgl. Porcelainsfabrik, alt sælges til billigst mulige Priser.

P. C. Holm, Allinge.

DAMEFRAKKER

Har De tænkt Dem at købe en ny Frakke til Efteraaret, da køb den i den nærmeste Fremtid.

Vi har nu paa Lager et meget stort og righoldigt Udvalg i Ungpige- og Fruerfrakker i alle Størrelser ogsaa i ekstra store. Vi har ganske billige Ulster og Frakker i et moderne og fikt Snit fra 27 Kr. og vi har elegante Kaaber og Frakker til 150 Kr. og saa selvfølgelig alle de mellem-liggende Priser, saa ingen behøver at gaa forgæves, vi er i Stand til at tilfredsstille ethvert rimeligt Ønske og vi fremviser gerne vore Frakker uden Købetvang.

Forretningen er aaben Søndagen d. 5. Novb. fra Kl. 4.

MAGASIN DU NORDS UDSALG ved VICTOR PLANCK, Allinge.

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Bestillinger modtages paa alt i Frugttræer og Buske.

Brødr. Andersen

Tlf. Allinge 110.

Varm Blodpølse

hver Torsdag Middag.

K. Jensen's Slagterforretning.

Tlf. 66.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a 5 kg. (ca 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Kiks og Bisquit.

Købes bedst og billigst hos

J. B. Larsen

Varm Blodpølse

faas hver Fredag.

Victualieforretningen Lindeplads.

Billige grønne Ærter

Mellemfine Ærter 1 kg Ds 1,25

1/2 kg Ds. 68

Søde Grønærter 1 — 77

1/2 — 45

Husholdn. m. Karotter 1 — 90

1/2 — 50

J. B. Larsen.

Byens bedste KAFFE

faas i PRIMA.

Husk vor store Rabat paa Kaffe, Margarine, Cacao osv.

Paa Kolonialvarer gives alm. Rabat

Spis Normalbrød.

Rugbrød, Sigtebrød, Fransbrød samt Kager fra

Henning Jørgensens Bageri.

Tlf. 73.

I Vintermaanederne lukkes Forretningen Kl. 9 Aften.

Extrafine Karoline Ris 1/2 kg 33

Japan Ris — 25

upolerede Siam Ris — 18

I B Larsen

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest!

En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faer De i Allinge Bogtrykkeri.

Carmen.

—0—
Den Dødsdømtes gribende Beretning, der danner Grundlag for Rizerts Opera — og Prosper Merimce's Roman.

—0—
„Hvis De vil vide det, er jeg født i Flizondo i Baztandalen, og mit Navn er Don Jose Lizarrabengoa, og dertil er jeg Basker og gammel Kristen. —“

Det er nu godt og vel hundrede Aar siden, at en Samtale mellem Forfatteren Prosper Merimce og Don Jose fandt Sted. Det var i en Fængselscelle, de sad — og Morgenen efter skulde Don Jose henrettes ved „Garotting“ — Kvælning ved Hjælp af Halsjern. Merimce havde faaet Myndighedernes Tilladelse til at besøge den Dømte i Fængslet, og Beretningen, han hørte, af Fangens egen Mund, er det, der danner Grundlag for hans senere berømte Roman om Carmen.

Merimce havde paa en af sine mange Rejser rundt om i Spanien paa et Værtshus en Aften gjort Don Jose's Bekendtskab — og iøvrigt ved denne Lejlighed bevist ham en uvurderlig Tjeneste. Don Jose var anklaget og efterlyst af Regeringen for Smugleri og andre mere graverende Forbrydelser, og Merimce's spanske Fører genkendte i samme Nu, de traadte ind i Kroen, den efterlyste. Han vilde angive ham — gjorde det ogsaa, men i rette Tid fik Merimce advaret Don Jose, saa at denne fik Lejlighed til at slippe bort.

Nogle Uger senere saas de to Mænd igen. Det var hos en ung Zigeunerske, Carmercita, hvem Forfatteren havde truffet paa Torvet i Sevilla, og af hvem han havde ladet sig overtale til at følges med til hendes Hjem for at lade sig spaa. I hendes Hjem saa Merimce og Don Jose atter hinanden — og Merimce forstod ved denne Lejlighed, at Don Jose var vildt forelsket i den lille Zigeunerpige, der forøvrigt ogsaa var en blændende Skønhed. Han blev Vidne til en heftig Skinsyge-scene mellem de to og forlod dem — men et Par Dage efter fik han at vide, at Don Jose havde dræbt Carmen med sin Kniv og var arresteret — og i Fængslet fortalte Don Jose ham, Aftenen før han skulde henrettes, hvorfor han havde dræbt Carmen.

„— Jeg kalder mig Don, men jeg har Ret dertil, og jeg kan vise mit Stamtræ paa Pergament. Oprindelig skulde jeg have været gejstlig og studere, men det blev ikke til noget rigtigt med Læsningsen. I Stedet for lod jeg mig hverve til Rytterregimentet i Almanza, og jeg blev snart Korporal. Udsigt til at blive Vagtmester havde jeg ogsaa, men da var det, at jeg traf hende. Det var min Ulykke, at min Vagtpost laa lige ved Siden af den store Tobaksfabrik i Sevilla. Og dersom De har været i Sevilla, maa de kende den nægtige Bygning, der ligger udenfor Voldene lige ved Guadalquivir. Endnu tydeligere ser jeg for mig Porten og Vagtstuen ved Siden af. Naar Spanierne er paa Vagt, spiller de Kort eller sover, men jeg, en fri Navarreser, søgte altid at have noget at beskæftige sig med — og jeg sad netop og filede paa en Kæde af Messingtraad, da en af mine Kammerater siger: —

„Saa nu gaar de igen paa Arbejdet derinde.“

Som De vel ogsaa ved, beskæftiger Fabrikken en fire, fem hundrede unge Kvinder derinde, og de ruller Cigarer i en stor Sal, hvor der er forbudt Adgang for Mænd

af den Grund, at de tager sig det lidt bekvemt derinde med Hensyn til Paaklædningen, især naar det er meget varmt. Naar de er ude, er det selvfølgelig noget andet, og naar de gaar til og kommer fra Middag, er der mange unge Mennesker, der samler sig udenfor Fabrikken for bare at se dem — vel ogsaa gøre lidt Kur.

Naa, men jeg sad som sagt og filede paa min Kæde, men pludselig — og kun faa Minutter efter, at Pigerne var gaaet ind, kom en Portner løbende derover fra og raabte op om, at en Kvinde var blevet myrdet. Og mig blev det, der af Vagtmesteren fik Ordre til sammen med to Menige at gaa over at se, hvad der var paa Færde. Jeg kom ind i Salen derovre, hvor en tre fire hundrede Kvinder i ikke ret meget mere end Evakostyme skreg og hylede i Munden paa hverandre, saa det næsten var komplet umuligt for en anden at faa indført et fornuftigt Ord. De havde delt sig i to Partier. I det ene Partis Midte laa en Kvinde paa Gulvet og blødte af et dybt Saar i Panden. „Jeg dør — jeg dør —“ skreg hun ustandselig. „Sørg for at hun bliver hængt, hun den —“

Den, hun ønskede hængt, var en ung Pige, der befandt sig i Midten af det andet Parti. Hun sagde ikke et Ord, idet jeg nærmede mig hende. Hun holdt den Kniv i Haanden, hun ellers benyttede at skære Enderne af Cigarerne med, og Knivspidsen dryppede endnu af Blod. Selv var hun — ja, jeg forsikrer, Herre — aldrig i mit Liv havde jeg drømt om saa megen Skønhed — hun var fantastisk dejlig — og hendes Øjne — store og sorte — sorte som Natten, men som de kunde funkke. Hun saa paa mig, og jeg kunde se, at hun kendte mig nede fra Vagten.

„Du maa følge med mig“, sagde jeg — og hun mælede ikke et Ord — ikke før vi var kommet ud paa Gaden og skulde til at dreje ned af en snæver Gyde. Der standsede hun brat og stillede sig hen foran mig. Jeg havde nemlig ladet hende gaa mellem de to Menige, og selv fulgte jeg efter i nogle Skridts Afstand.

Men der vendte hun sig, og samtidig lod hun sin Mantille falde ned paa Skuldrene, for at jeg rigtig kunde se hendes forfærdige Ansigt, og helt nær traadte hun mig.

„Hvad er det dog, De agter at gøre ved mig?“ spurgte hun.

„Du skal i Fængsel, stakkels Barn —“ svarede jeg, saa blidt, jeg formaaede — saaledes som jeg en god Soldat bør tale til en Fange — navnlig naar det er en Kvinde — og — ja, jeg behøver vel ikke komme nærmere ind paa dette. Vi talte endnu lidt sammen, hun og jeg — jeg kendte en Del til Zigeunernes Sprog — det talte vi i Begyndelsen . . . men hun kunde ogsaa tale baskisk.

Ja, ganske godt talte hun det endda. „Laguna ene bihotssarena, Hjertenskammerat —“ sagde hun til mig paa baskisk? —

Og vort Sprog det er saa skønt — vi kan skælve af Glæde, naar vi hører det langt fra Hjemmet.

„Nej fra Elizono“, svarede jeg hende ligeledes paa baskisk og meget bevæget ved atter at høre mit Modersmaal.

„Men der er jeg fra“, forklarede hun. „Og det ligger ikke langt fra Elizondo. Men jeg blev af Zigeunerne ført til Sevilla — og der i Cigarfabriken havnede jeg. Aa, om jeg atter var hjemme ved det hvide Bjerg. De haanede mig derhenne paa Fabrikken, fordi jeg var Basker.

Hun løj infamt i dette Øjeblik — det var af helt andre Grunde, de var kommet op at slaas derhenne paa Fabrikken — men jeg troede hende. De havde haanet hende, fordi hun var Basker, sagde hun, og i samme Sekund havde jeg taget mit Parti.

„Hvis jeg kom til at støde til Dem, kære Landsmand, saa De faldt“, sagde hun igen paa baskisk, „saa kan De stole paa, at de dumme Bønderkarle der ikke skal faa fat paa mig —“.

Og jeg glemte alt omkring mig. „Prøv det, Landsmandinde“, mumlede jeg. „Og vor Frue derhjemme fra Bjerget staar Dig bi“.

Vi begyndte igen langsomt at gaa, og pludselig vendte hun sig om og gav mig et Puf i Brystet, og pligtskyldigt tumlede jeg om og faldt saaledes, at min Lanse nogle Minutter spærrede Vejen for de to Menige, idet hun som skudt ud af Kanon pilede afsted — og selvfølgelig fik vi ikke fat paa hende igen. Alle Folk i Kvarteret holdt med hende og haanede os.

Men hun slap altsaa fri. For mit Vedkommende stillede Sagen sig saaledes, at jeg blev degraderet til almindelig Vagtsoldat igen — og i Tilgift blev jeg idømt nogle Ugers Fængsel. Det var de to dumme Menige, der havde sladret og sagt, at jeg havde talt et Sprog, de ikke forstod, med Flygtningen, og mine Protester hjalp ikke.

Jeg blev puttet i Fængsel, og en Dag kom Slutteren ind til mig med et duftende Alcalabrød og lagde det paa min Briks.

„Værsgod“, brummede han. „Det er fra Deres Søster“.

Jeg blev selvfølgelig ikke saa lidt forbaaset — thi aldrig har jeg ejet nogen Søster — men som jeg ogsaa lidt efter tænkte, viste det sig at være fra hende. Efter at have gumlet lidt paa Brødet, stødte mine Tænder paa noget haardt, og jeg fandt en Fil, der var bagtind i Dejgen. Hun havde altsaa ikke glemt mig, var min første Tanke, og jeg fik næsten Taarer i Øjnene af lutter Rørelse — og Gang paa Gang kyssede jeg Filen. Til at bryde ud med benyttede jeg den ikke — endnu havde jeg dog min Soldaterære i Behold, men jeg gemte den som et helligt Relikvie. Jeg var blevet forelsket, som jeg aldrig nogensinde vilde have troet, jeg vilde blive forelsket i en Kvinde. Men jeg brød ikke ud. Jeg sad min Tid, og da den var Slut, ilede jeg til hende.

Hun haanede mig i Begyndelsen, fordi jeg ikke havde brugt Filen, som den havde været beregnet til, men vi havde dog nogle lykkelige Dage sammen.

Hun svor paa, at hun var kommet til at elske mig, saaledes som jeg havde fortalt hende, og til Gengæld svor jeg, at jeg vilde gaa gennem Ild og Død for hendes Skyld.

Sin Bopæl havde hun imidlertid ikke turdet beholde, Gendarmerne var i betænkelig Grad begyndt at kredse om den, og vi saa nu kun, naar jeg af og til modtog Besked fra hende — og helt ude af mig selv af Fortvivlelse og Længsel var jeg, da der engang gik en hel Maaned, inden jeg igen saa hende — og da forandredes Fortvivlelsen forøvrigt straks til den dybeste Skinsyge og Harme.

Fortsættes i næste Nummer.

Allinge Teglværk

anbefaler
Mursten, Tagsten, Drænrør,
Telefon 127.

Imprægnerede og sorte

Regnfrakker til Herrer

Lageret heraf udsælges i disse Dage til Priser fra 5—8—10—12—15 Kr. De Købere, som kommer først, vælger bedst.

Al Beklædning for Herrer til meget smaa Dagspriser.

Nordlandets Handelshus.

Til de smaa Priser

købes de bedste Kvaliteter i Kjolestoffer, Bomuldstøjer, Hvide Varer, færdige Kitler og Forklæder, Undertøj, Korsetter, Hofteholdere, Strømper, Handsker i

Nordlandets Handelshus.

Sengeudstyr er en Tillidssag!

Vi fører kun Dynetøj i Kvaliteter med Garanti for Tæthed og Farver. Den bedste Vare bliver i Reglen den billigste. Dynen syes og stoppes gratis.

Nordlandets Handelshus.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselsblanketter, Visithort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Uddrag af Köreplanen

Gyldig fra 1. September 1933

Hverdage

8,10	11,00	14,10	18,15	19,05	Rønne	7,54	10,30	13,55	18,05	21,55
8,24	11,14	14,25	18,29	19,22	Nyker	7,42	10,15	13,40	17,50	21,40
8,33	11,23	14,35	18,38	19,37	Klemens	7,33	10,06	13,31	17,41	21,29
8,46	11,36	14,49	18,51	19,51	Rø	7,22	9,53	13,18	17,28	21,13
8,57	11,47	15,01	19,02	20,04	Tein	7,12	9,42	13,07	17,17	21,01
9,05	11,55	15,09	19,10	20,14	Allinge	7,04	9,35	13,00	17,10	20,51
9,10	12,00	15,15	19,15	20,20	Sandvig	7,00	9,30	12,55	17,05	20,45

Endv. afgaar Aftenen før Søn- og Helligdage Tog fra Sandvig 21,30 i Rønne 22,25.

Søn- og Helligdage.

8,10	10,45	13,05	16,25	19,45	22,20	Rønne	10,30	12,55	15,15	18,30	22,00
8,24	10,59	13,19	16,39	19,59	22,34	Nyker	10,15	12,40	15,00	18,17	21,45
8,33	11,08	13,28	16,48	20,08	22,43	Klem.	10,06	12,31	14,51	18,08	21,36
8,46	11,21	13,41	17,01	20,21	22,56	Rø	9,53	12,18	14,38	17,57	21,23
8,57	11,32	13,52	17,12	20,32	23,07	Tein	9,42	12,07	14,27	17,47	21,12
9,05	11,40	14,00	17,20	20,40	23,15	Alling	9,35	11,59	14,19	17,39	21,04
9,10	11,45	14,05	17,25	20,45	23,20	Sandv	9,30	11,55	14,15	17,35	21,00

Rutebilen Rønne—Allinge-Sandvig

Hverdage

8,20	13,00	14,30	17,35	Rønne H.	11,18	13,55	17,20	19,58
8,23	13,05	14,35	17,38	Rønne Torv	11,13	13,50	17,15	19,53
8,50	13,25	15,00	18,00	Hasle Torv	10,50	13,30	16,50	19,30
9,30	15,40	Allinge	10,05	16,05				
9,40	15,50	Sandvig	10,00	16,00				

Søn- og Helligdage

8,20	12,10	14,30	18,30	21,15	Rønne	10,38	13,15	17,20	21,00	22,20
8,23	12,15	14,35	18,35	21,20	Torvet	10,33	13,10	17,15	20,55	22,15
8,50	12,40	15,00	19,00	21,45	Hasle T	10,05	12,45	16,50	20,25	21,50
9,18	19,28	Allinge	9,35	19,55						
9,25	19,35	Sandvig	9,30	19,50						

Total-Udsalg

af færdigsyede Herrekjæder, Overfrakker, Ulstre, Regnfrakker m. m. samt Drengeshabitter og Klædevarer.

Alt sælges til ekstra nedsatte Priser.

Samtidig anbefales vort righoldige Lager i Manufaktur, Trikotage og Garner, Arbejdstøj og Fiskerbenklæder.

Jens Hansen.

AVERTÈR I NORDBORNHOLM